

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B.**, bývajúceho v M., zastúpeného JUDr. Štefanom Šimonom, advokátom so sídlom v Nitre, Párovská č. 42, proti žalovanej **Obci Martin nad Žitavou**, so sídlom obecného úradu v Martine nad Žitavou č. 130, o **zaplatenie 66,39 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9 C 134/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 1. februára 2012 sp. zn. 25 Co 192/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom z 19. apríla 2011 č. k. 9 C 134/2010-114 o uplatnenom nároku rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 66,39 EUR s 9,5 % úrokmi z omeškania od 1.3.2007 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania vo výške 183,57 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je povinná žalobcovi vydať. Vyslovil názor, že bezdôvodné obohatenie vzniklo tým, že žalobca zaplatil žalovanej finančný príspevok vo výške 2 000,-- bývalých Sk na vybudovanie kanalizačnej prípojky k jeho rodinnému domu, ktorý bol účelovo viazaný, avšak žalovanou na tento účel použitý nebol, čím odpadol právny dôvod plnenia zo strany žalobcu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na odvolanie žalovanej rozsudkom z 1. februára 2012 sp. zn. 25 Co 192/2011 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol. Zároveň rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 394,18 EUR do rúk jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na rozdiel od prvostupňového súdu dospel k záveru, že tvrdenie žalobcu o tom, že odpadol právny dôvod poskytnutého plnenia, neobstojí. Uviedol, že za situácie, keď žalobca akceptoval podmienky pre vybudovanie kanalizačnej prípojky vyplývajúce z uznesenia obecného zastupiteľstva, príspevok zaplatil a kanalizačná prípojka bola aj vybudovaná a riadne odovzdaná, bolo právne nevýznamné použitie tohto príspevku na bežnú činnosť žalovanej a správnosť jeho účtovania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby ho dovolací súd zmenil a návrhu vyhovel. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 5 tohto ustanovenia, dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada a na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 66,39 EUR (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej

pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania návrhu (29.1.2010) bola 307,70 EUR (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 441/2009 Z. z.). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (66,39 EUR).

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ v mimoriadnom opravnom prostriedku vadu vyplývajúcu z ustanovenia § 237 O. s. p. nenamietal a ani v dovolacom konaní existencia takejto vady nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Dovolateľom namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je síce dovolacím dôvodom, ale možno ho uplatniť len vtedy, ak je dovolanie prípustné. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu z hľadiska správneho právneho posúdenia veci.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalovanej spojené s odmenou jeho zástupcu

za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová